

Jau 10 gadus Latvijas Ornitoloģijas biedrības (LOB) vadība ceļ "histēriju" putnu ligzdošanas laikā, uzsverot, ka mežizstrāde, kas dod darbu tūkstošiem Latvijas cilvēku, nodara "milzīgu postu" putniem, cilvēkiem un valsts tautsaimniecībai nodarītais kaitējums liedzot darbu 3 mēnešu garumā, gan šos labi apmaksātos, dāsnajā projektu maizē dzīvojošos kungus neinteresē. Zemes īpašnieki ir pret šādu aizliegumu, arī Zemkopības ministrija uzskata, ka līdzsvaru veido mērķēta aprobežojumu sistēma mežsaimniecībā, nevis vispārējs aizliegums uz trim mēnešiem, kas paralizētu saimniecisko darbību.

Latvijas Ornitoloģijas biedrība (LOB) uzskata, ka ik gadu mežizstrādes dēļ bojā iet vairāk nekā 50 tūkstoši putnu ligzdu. Nav gan īsti skaidrs kā LOB ticis pie šī skaita... Mežizstrādes radītais traucējums ligzdošanas sezonas laikā apdraudod arī tos putnus, kuru ligzdas fiziski izpostītas netiek.

Apkopoti vairāki mūsu lasītāju viedokļi, lūk:

"Šī t.s "mežizstrādes miera perioda" ieviešana ir nepamatota, jo MK noteikumos jau tādas prasības ir - sezonālie liegumi, mikroliegumu noteikumi utt."

Protams, vienmēr sistēmu var uzlabot, bet ne ar totāliem aizliegumiem. Iespējams, ka ir vietas, kur aizliegumu strādāt var noteikt divu nedēļu periodam, tikai no kurienes un kā LOB vadītājs apmaksās radušos zaudējumus Latvijai un konkrēti strādājošajiem??? Varbūt pats personīgi? Viņam taču ir palikusi naudiņ no leģendarā "pupuķu projekta" Ādažos, kur par pupuķiem tika saņemti 1,5 miljoni. Tikai tas nav nekas, salīdzinot ar tiem zaudējumiem, ko šādas histēriskas iniciatīvas rada patiesiem darba darītājiem, zemes īpašniekiem un valstij kopumā.

Jāuzsver, ka Latvijā jau esošajos normatīvajos aktos ir daudzas obligātas prasības mežu apsaimniekošanā uz citu Eiropas valstu fona.

Latvijā nav efektīvi izmantojamu naftas, gāzes, dzelzsrūdas resursu, mūsu valsts galvenais resurss ir zeme, ko vajag un varam produktīvi izmantot lauksaimniecības un mežsaimniecības produkcijas ražošanai. Pavasara periodā nav intensīvākais periods mežizstrādei, jo ir gan ceļu rūgšana, gan arī sulu laiks lapu kokiem un cenu kritums; pavasarī necērt visvairāk kokus. Nevajag atkal uzlikt īpašus aizliegumus, jau tā Latvija ir aizliegumu un ierobežojumu valsts, ja skatāmies uz dažādo regulējumu un normatīvo aktu milzīgo klāstu. Zemes īpašnieks pats var izlemt, ko darīt savā zemē.

Lai samazinātu antropogēno slodzi uz putniem, ornitologi varētu rādīt piemēru un pavasarī nebraukt arā no Rīgas (dažās aizsargājamās vietās apmeklētāju skaits samazinātos par 100%) , vienreiz varētu pārstāt mocīt gulbjus, piemēram. Vai melnajam starķim patīk, kad stārķu pētnieks to bāž maisā, lai nosvērtu? Vai sīkajiem putneļiem patīk, ka tos Papē katru gadu ornitologi moka murdos? Vai novērojumu kameras nav pie vainas dažu mazo ērgļu vājjām ligzdosanas sekmēm? Vai ornitologi un citi "dabas draugi" nav lielākie medņu traucētāji riesta laikā? Ar nosaukumu "putnu sargāšana" visai sabiedrībai tiek uzspiests atbalstīt dažu indivīdu hobiju!

...tiem ka uzskata, ka darbība mežā būtu noteiktajā laika periodā jāizbeidz, būtu jārēķinās ar to, ka viņiem būtu jāpabaro tie darba darītāji(strādnieki), kuri ir izvēlējušies meža profesijas, jo ne jau cietīs lielās pārstrādes rūpnīcas, tās šim periodam kokus uzkrās no ziemas vai iepirks no kaimiņvalstīm, kurās šādu aizliegumu nav. Agrajās kopšanas cirtēs aizliegums tās kopt jau pastāv uz ligzdošanas periodu, tā kā tas nekas jauns nav, un tur arī ligzdo lielākā daļa putnu, izņemot, protams tos, kuri ligzdo dobumos un augstajos kokos, taču, ņemot vērā pēdējo 15-20 gadu dabas aizsardzība nostādnes attiecībā uz kailcirtēm, tad tur tiek atstāti zināms skaits uz hektāra augošu koku, koku ar dobumiem, koki ar ligzdām, kas apvienoti zem nosaukuma - atstājami bioloģiskie koki, attiecīgi, arī tajos ligzdo putni. Ornitologu vadoņu uzskatos ir skaidri redzams kārtējais mēģinājums vienkārši izspiest naudu no meža nozares, nekas vairāk, un šādas aktivitātes ir katru gadu...

"...saudzēsīm dabu, tārpus, kukaiņus, putnus un zvērus. Katru gadu taču tūkstošiem putnu un dzīvnieku iet bijā uz autoceļiem un dzelzceļiem. Aizliegsīm automašīnas un vilcienus, brauksīm zirgu pajūgos. Lai gan zirgu jau vairs nav palicis un tas ir ekskluzīvi, nu tad iesīm visi kājām. Lidmašīnas arī aizliegsīm, tās traucē gājputniem, lidosīm ar gaisa baloniem vai pat ar burvju paklājiem. Katru gadu pļaujas un kulšanas laikā aiziet bojā daudz dzīvnieki, aizliegsīm zemniekiem zemi apstrādāt un ražu novākt ar traktoriem un kombainiem, lai pļauj ar rokām un kuļ ar spriguljiem..."

"Tiek raudātas sāļas asariņas par nabaga aizsargājamiem putniņiem. Varētu domāt, ka nejaukie zemnieki, zemes īpašnieki to vien tik domā, kā iznīdēt dabu sev apkārt. Tāpēc tiek izteikts kvēls aicinājums aizliegt zemniekam vasarā savā mežā nogriezt kādu koku. Var redzēt, ka šie "dabas sargi" dzīvo Rīgā un lauki priekš viņiem ir tikai vieta, kur aizbraukt un atpūsties. Un tur viņu smalko dzirdi drīkst apgrūtināt tikai punu dziesmas un kristāltīru strautiņu čalas. Laukos vēl joprojām dzīvo arī cilvēki. Un ne tikai dzīvo, bet arī smagi strādā, lai nopelnītu sev iztiku. Ja zeme ir

mūsu privātīpašums, tad nepieļaujami ir kādam no malas noteikt, ko mēs drīkstam un ko nedrīkstam ar šo savu privātīpašumu darīt. Bet, ja kāds, piemēram valsts, to vēlas darīt, tad par uzstādīto aizliegumu un ierobežojumu radītajiem zaudējumiem, valstij ir arī jāmaksā adekvātas kompensācijas. Lūk, par to tad arī vajadzēja pirmām kārtām cīnīties tiem dabas draugiem un parakstu vācējiem. Un tad mēs savās zemēs audzēsīm putniņus, ķērpīšus, gliemezīšus . Bet ne jau uz dabas aizsardzību ir vērsti šie "dabas draugu" centieni! Tie ir vērsti uz zemes īpašnieku, īpaši zemnieku iznīcināšanu! Par fondu un arī budžeta naudu tiek veidoti plāni vienotām dabas aizsardzības teritorijām pa visu Latviju. Interesanti gan, kāpēc, piemēram, norvēģiem būtu tik svarīga tā mūs dabas aizsardzība? Nav redzēts, ka Rietumos tā vienkārši svaidītos ar naudu. Izskatās, ka viņiem ir nākotnē tālejoši plāni uz šīm, no zemniekiem aizsargātajām, dabas teritorijāmLatvijā.

Kāpēc visa tā dabas aizsardzība, kas pie mums tiek realizēta pa, ir kā tāda karikatūra, kas nes labumu tikai šīs lietas administrētājiem un naudas apguvējiem, nevis dabai un cilvēkiem?

Piemēram, kā tika "humāni palīdzēts" Rīgas kanālā dzīvojošajiem bebriem? Lai viņi negrauztu parka kokus, tika pievesti zari ko grauzt. Vai tā nav visīstākā klaunāde?! Protams, ka bebri šiem pievestajiem zariem nepievērsa uzmanību un turpināja savu iesākto. Latvijā aizsargājami ir arī lāči. Un par lāča nogalināšanu ir paredzēts milzīgs sods. Vai tiešām mūsu valstij vajadzētu nodarboties ar lāču populācijas veidošanu?! Iespējams, ka lāčiem vieta ir lielos mežu masīvos, taigā, nevis Latvijā. Lācis ir liels plēsīgs zvērs, kuram nepieciešama arī pamatīga barības bāze. Par lāču nodarītajiem kaitējumiem vai saplosītajiem cilvēkiem gan valsts nav paredzējusi nekādu kompensāciju. Vai jūs varētu mierīgi doties paši vai kopā ar bērniem uz mežu ogot un sēņot, ja zinātu, ka tur klaiņo lāči, te vietā piesaukt Slovasijas piemēru, kur lāči ir tā savairojušies, ka apdraud cilvēkus mežā? Mūsu "dabas aizsardzība" Latvijā ir sākusi pieņemt tādu pavisam nejēdzīgus, cilvēkiem naidīgus apmērus. Un tikai tāpēc, ka birojos sēdoši birokrāti domā, kā dabas aizsardzības lozungu aizsegā "apgūt un tērēt naudu"!“...

Un vēl: Mežu sertifikācijas jautājums: Šobrīd rekomendētie risku mazināšanas līdzekļi daudziem Latvijas kokapstrādes un tirdzniecības uzņēmumiem, faktiski nav izpildāmi, vai arī ir izpildāmi tikai ar būtisku administratīvā resursa palielinājumu, kas atsevišķiem mazajiem uzņēmējiem liek izvēlēties starp saimnieciskās darbības izbeigšanu vai atteikšanos no FSC sertifikāta.

Īpašas darba grupas ietvaros tikuši iztirzāti vairāki alternatīvie risku mazināšanas līdzekļi, piemēram Latvijas Ornitoloģijas biedrības pārstāvis V. Ķerus kungs nezinot no kurienes ir nācis Riska vērtējuma izstrādāju – sertifikācijas iestādes NEPCon ieteiktais riska mazināšanas līdzeklis attiecībā uz augstvērtīgo mežu 1. kategoriju, respektīvi izvērtēt tās audzes, kurās ir sastopami koki ar caurmēru krūšaugstumā virs 80 cm, norādot ka šāds sliekšnis nekādā ziņā nenodrošina reto un apdraudēto sugu dzīvotņu saudzēšanu, minot, ka piemēram, vidējais koka diametrs, kādā melnais stārķis būvē ligzdu, ir 56 cm priedei, 46 cm bērzam un 45 cm eglei.

...“Kā jau esmu minējis iepriekš, vienkāršākais un lētākais veids, kā mazināt riskus (tomēr ne pilnībā novērst) putnu sugām būtu nodrošināt mikroliegumu veidošanu to sugu ligzdošanas vietām, kam to atļauj MK noteikumi (šīs vietas var provizoriski identificēt pēc lielām ligzdām un dobumainiem kokiem), un noteikt mežizstrādes pārtraukumu no 1. aprīļa līdz 30. jūnijam.

Ir iespējami arī alternatīvi risku mazināšanas pasākumi, taču, kā jau minēju, tie ir dārgāki un laikietilpīgāki”...

FSC-STD-40-005 V3.1 standartā E pielikumā ieteikuma formā ir minēts, ka kontroles pasākumiem jāatbilst SMART koncepcijai (specifiski, izmērāmi, sasniedzami, būtiski un taustāmi), kur tas iespējams. Attiecībā uz sasniedzamību: “Kontroles pasākumi nedrīkstētu ietver elementus, kurus nav iespējams īstenot organizācijas sistēmā”

Paliek jautājums – vai būtiska saimnieciskās darbības ierobežošana, faktiski neļaujot nodarboties ar mežizstrādi, tirdzniecību un pārvadāšanu 3 mēnešu garumā, vai pilnīgs saimnieciskās darbības aizliegums ir uztverams kā izpildāma prasība?